

Rente og stemme derfor, uden at stemme for, at der skal ydes Afdrag. Nu mener imidlertid Flertallet, at alle disse enkelte Dele af Nr. 59 bør vedtages, fordi det, naar man vil have Theatret som selvstændig Institution med sit selvstændige Regnskab, er langt regnskabsrigtigere at paalægge denne Institution Renten af sine Gjældsposter og Afdrag paa disse istedetfor at umklade dette. Fremkommer det saaledes, kan det, efterat man har paalagt det denne Udgift, vise sig, om der bliver et Underskud, og hvorledes det stiller sig med dette Underskud, og naar man saa siger, at saa og saa Meget bliver der at udrede af Statskassen, da fremtræder det klarere for Enhver, hvilken Byrde Statskassen har at udrede til Nationaltheatret. Altsaa i Henseende til Regnskab vil det blive klarere og tydeligere, end hvis man undlod at opstille det saaledes. Dette kan jo ganske naturligt foranledige, hvis vi beholdt Theatret som Statsinstitution, at Tilskudet bliver noget større, og det kan blive at tage med den ene Haand og tvinges til at give med den anden; men selv i det Tilfælde vil Forholdet i det Hele blive klarere, naar man stiller det op paa denne Maade, end naar man ligesom skyder under Dække med Forholdet, som det er, ved at eftergive Afdrag paa Noget, som Theatret har faaet udenfor det ordinære aarlige Tilskud.

Under Nr. 94 i Betænkningen Sp. 397 vil man finde en Udtalelse af Udvalgets Flertal, der er en gammel Bekjendt. Jeg skal ikke opholde mig ved denne Udtalelse; men jeg maa ogsaa formene, at Behandlingen af Budgettet under § 21 vil komme til at vise den ærede Minister, at det vistnok vil kunne have sin Betydning at indbefomme de Ønster, som saaledes har for har ere blevne rettede fra Flertallets Side i den der omtalte Henseende. — Under Nr. 71 i Betænkningen vil man finde behandlet Spørgsmaal angaaende Oprettelsen af en Idiotanstalt for Børn og Døvstummeinstituttets og Blindeninstituttets Forhold ligeoverfor Staten. Man har kortelig forhandlet med Ministeren om den Sag, og det vil ses, at den ærede Minister har udtalt sig derhen, at Spørgsmaalet om Idiotanstalten for Børn er under Overveielse, og at han vil skænke det andet Spørgsmaal nærmere Overveielse. Saavidt mig bekjendt er imidlertid ogsaa dette Spørgsmaal Gjrnstand for et af Folkethingets Udvalgs Opmærksomhed, og jeg skal derfor ikke nærmere berøre det. — Under Nr. 104 i Betænkningen vil man se fremskiltet Dplysninger om Udgifterne ved Opførelsen af den nye Bygning for Vaisenhuset. Udvalget har ønsket at modtage Overslag og Tegninger vedkommende den nye Bygning, men Ministeren har svaret, at det kunde han ikke skaffe tilveie, da de berøede hos Vaisenhusets Direktion. Udvalget har dertil knyttet den Bemærkning, som jeg skal fremhæve for Thinget, at det er noget usædvanligt, at en Minister erklærer sig ude af

Stand til at skaffe et Udvalg Dplysninger, naar disse kunde skaffes tilveie ved at skrive til en Ministeren underlagt Institution. Søvrigt skal jeg bemærke, at denne Byggesag er ført frem uden Bevillingsmyndighedens Billigelse, og mod de Grundsætninger, som herfra ere hævede vedkommende Vaisenhusets Forhold, og som ere gaaede ud paa at de store Midler — en Indtægt af 28,000 Rb. aarlig — som Vaisenhuset har at raade over, burde komme hele Landet tilgode i et langt ligeligere Forhold, end det hidtil har været Tilfældet og efter de noget forandrede Forhold vil blive Tilfældet herefter og er Tilfældet endnu. Da det lader til, at Bygningen er affluttet — selvfølgelig ved en Overstridelse af 9000 Rb. paa 54,000 Rb.; — det lader jo overhovedet til, at vor civile Bygningsvæsen ikke kan røre ved en eneste Bygning, uden at der bliver betydelige Overstridelser — skal jeg ikke nærmere omtale denne Sag, da den efter Udvalgets Flertals Formening fortjener at komme ind under den almindelige Overveielse, som man ønsker de andre Sager undergivne, og som man, forsaavidt der ikke kommer en Minister, der vil gaa den af Flertallet antydede Vej, haaber, at Thinget selv vil lade foretage. Man har under samme Behandling af denne Anstalts Forhold faaet medbøt ved en Antydning i Regnskabet en Forpagningskontrakt om Vaisenhusets Apothekerprivilegium. Dertil har Udvalget knyttet den Bemærkning, at man ikke kan skjønne, at denne offentlige Stiftelses Interesse er varetaget paa tilbørlig Maade ved denne Bortforpagning, og jeg skal dertil føie, at det efter Dplysninger, som ere komne mig personlig ihænde maa man antage, at dette Privilegiums Brug er det Tidobbelte værdt, og naar det er bortforpagtet underhaanden og vel at mærke uden Auktion til tvende yngre Mænd paa Livstid, da er det en meget enorm Kapital, som herved er gaaet bort fra denne Staten tilhørende offentlige Stiftelse, gaaet bort fra fattige fader- og foreldreløse Børn. Jeg fremhæver det kun, for at man kan indbegaa denne Udtalelse, hvis den ikke er begrundet; jeg finder mig fuldt overbevist om, at den er begrundet. Kontrakten er affluttet underhaanden mellem den daværende Styrelse af Vaisenhuset og Vedkommende; der er selvfølgelig ikke Tale om noget Uoverrettiget fra Forpagternes Side. Men Forretningsgangen er betegnende. Direktionen — Stiftelsen laa dengang under Justitsministeriet — har uden Ministeriets Medlemkomst i sin Instrux havt Rettigelse til at approbere en saadan Kontrakt. Det er naturligt, at Forpagterne have ønsket at faae Privilegiet saa billigt som muligt, mod dem kan der naturligvis ingen Indvending gjøres, det ligger aldeles udenfor min Hensigt og Tanke; den er kun at paapege, paa hvilken Maade man ogsaa her vil have at varetage det Offentliges Interesse. — I Udvalgets Betænkning er der medbøt en Del Aktstykker vedrørende Theaterbygningen; men det